

Arrest

nr. 275 163 van 8 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2022.

Gehoord het verslag rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt illegaal in de luchthaven van Zaventem toe op 10 mei 2022 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 10 mei 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst is ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 mei 2022 overgemaakt aan het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoeker wordt in het gesloten centrum 'Caricole' te Steenokkerzeel gehoord op 2 juni 2022.

1.3. Op 14 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 15 juni 2022 aan verzoeker ter kennis is gebracht, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Igbo-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren op 29 september 1975 in Isiala Mbano, Imo State en woonde hier samen met uw gezin. Rond het jaar 2000 verhuisde u naar Abuja, nadat u uw opleiding niet kon verder zetten in Imo State. U woonde even bij uw oom en begon te werken bij J. B. B. C. C. Ondertussen verhuisde uw vader K. J. naar Orlu met de rest van uw familie. In 2001 of 2002 overlijdt uw vader. In 2005 begon u te werken voor C. C. E. C. C. Hier werkte u drie jaar, waarna u als zelfstandig aannemer begon te werken. Terwijl in u Abuja verbleef begon u een relatie met P. A. U kreeg twee zonen met haar, E. en F. Tussendoor trouwde u in 2007 met R. N. In 2011 verhuisde u terug naar Imo State, naar Orlu. Uw vrouw R. beviel datzelfde jaar van een dochter E. In 2013 beviel ze van een tweede dochter, D. In 2013 overleed uw moeder K. M. Ook overleed uw schoonzus en nam u haar dochter S. aan als adoptiekind. In 2015 kwam u in contact met Mr. G., een coördinator voor de I. P. of B. (hierna IPOB). U hoorde hem preken over de organisatie en het onafhankelijke Biafra en wilde ook lid worden. U deed dit dan ook. Na enkele maanden ging u naar een manifestatie in Abuja, om de leider K. te ondersteunen. U nam toen enkele leiders mee naar uw huis in Abuja. Na een zevental maanden als lid werd u uiteindelijk gevraagd of u wilde opgeleid worden tot leider. U ging akkoord en ging in opleiding. In 2017 overleed uw vrouw R. aan complicaties bij een zwangerschap. In 2019 was u kandidaat voor het House of Representatives van Nigeria voor de National Action Council (hierna NAC). In datzelfde jaar werd u gepromoveerd tot publiciteitssecretaris van uw IPOB-unit. Op 8 april 2022 mobiliseerde u uw eenheid om naar Abuja te gaan om te protesteren tegen de rechtszaak die lopende is tegen de leider van IPOB, Mazi Nmandi Kanu. Op weg naar en tijdens deze manifestatie werden er heel wat mensen van uw unit gearresteerd. Enkele dagen later keerde u terug naar Orlu en werd u gecontacteerd door uw coördinator die stelde dat u zich snel uit de voeten moest maken omdat het leger en de politie op zoek was naar u. Op een gegeven moment regelde uw coördinator dat u in het Inland hotel, waar zijn zoon werkte, kon gaan verblijven. Na drie dagen werd u ingelicht dat u zich uit de voeten moest maken, de politie en het leger kwam alle kamers doorzoeken en stichtte vervolgens brand in het hotel. U ging naar uw tante, waar u een begrafenis wenste bij te wonen alsook de paasviering. Ook hier kwam het leger naartoe, u kon ontsnappen en ze vernielden de kerk. Vervolgens zocht uw coördinator Mr G. u op, waarna hij u vroeg om naar Lagos te gaan. Vandaaruit werd u met een speedboot naar een verre plaats gebracht. Daar werd u naar een altaar gebracht waar u een eed moest zweren dat u de documenten die u ontving niet zou openen. Vervolgens ontving u reisdocumenten en ging u via Marokko naar Brussel. Voor u op het vliegtuig naar Brussel stapte liet u de documenten waarmee u reisde achter. Op 10 mei 2022 landt u in Brussel waar u wordt tegengehouden door de luchtvaartpolitie en waar u vervolgens een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) indient in België. U legde vier foto's neer ter ondersteuning van uw VIB en stuurde ook dertien Facebook-links door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door het Nigeriaanse leger en de politie omwille van uw activiteiten voor IPOB.

Vooreerst wordt er op gewezen dat het zo is dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn VIB, waarbij het aan de verzoeker is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de VIB. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw

verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u in uw contacten met de verschillende Belgische autoriteiten doelbewust misleidende verklaringen heeft afgelegd betreffende uw lidmaatschap bij de NAC, uw lidmaatschap bij IPOB en de redenen waarom u Nigeria heeft verlaten.

Er wordt gewezen op het feit dat u ondanks het feit dat u herhaaldelijk de kans kreeg absoluut geen zicht wilde bieden op uw lidmaatschap bij de NAC en uw activiteiten voor hen.

Toen u in de vragenlijst van het CGVS de vraag gesteld werd of u actief was in een organisatie (of vereniging, partij), ga u weliswaar aan van wél, maar u sprak louter over de organisatie IPOB. U gaf aan dat u gedurende twee jaar organisator en publiciteitssecretaris was van uw eenheid en u daarvoor gedurende zeven maanden gewoon lid was (vragenlijst CGVS, dd. 13/5/2022, vraag 3.3). Op geen enkel moment sprak u over het feit dat u in 2019 kandidaat was voor de politieke partij NAC om de Local Government Area van Isiala Mbano te vertegenwoordigen in het House of Representatives (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijke onderhoud met de medewerker van het CGVS werd u tot tweemaal toe gevraagd wat u in uw vrije tijd deed, als u niet aan het werken was. U stelde dat u evangelist was in uw kerk en dat u daarnaast ook nog ging voetballen en ook andere sporten deed zoals tennis (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 11). Nadat u later tijdens het onderhoud dan wel plots stelde ook lid en publiciteitssecretaris geweest te zijn bij IPOB, werd u gevraagd of u ooit aan andere vormen van activisme deed voor u lid werd van IPOB. U stelde van niet (NPO, p. 13). Nog later tijdens dit onderhoud werd u door de medewerker van het CGVS geconfronteerd met een lijst van kandidaten van de Independent National Electoral Commission voor het House of Representatives uit 2019 waarop u vermeld staat als kandidaat voor NAC om de Local Government Area van Isiala Mbano te vertegenwoordigen in het House of Representatives (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om dit uit te leggen, vroeg u zich af hoe het CGVS dit gevonden had en stelde u dat u inderdaad ooit een lid was van de politieke partij NAC en zelfs partijsecretaris was geweest voor deze partij in Imo State. U gaf toe dat u zich verkiesbaar had gesteld als kandidaat voor het House of Representatives. Toen u werd gevraagd wanneer het precies was dat u hieraan heeft deelgenomen stelde u: “het was ofwel 2011 of 2015. Ik hoop dat ik het juist heb. Of nee het is niet 2011. Het is naar 2015, de verkiezing” (NPO, p. 20). Toen u werd gevraagd waarom u niet eerder vertelde over uw affiliatie met de NAC stelde u dat u niet eerder werd gevraagd wat uw politieke interesse was voor u lid werd van de IPOB. Toen u er op werd gewezen dat u eerder expliciet werd gevraagd of u aan een andere vorm van activisme deed voor u een lid van IPOB werd, was uw antwoord nietszeggend: “activisme, ah ok, ik dacht dat u actievoeren bedoelde, ik wist niet dat dit ook over politiek ging” (NPO, p. 20). Deze uitleg weet echter niet te overtuigen. Bijgevolg kan er dan ook gesteld worden dat u bewust heeft geprobeerd om uw lidmaatschap en activiteiten voor de NAC verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. Dit wordt versterkt door het feit dat u initieel twijfelde wanneer u precies kandidaat was geweest voor het House of Representatives – 2011 of 2015. Nochtans is het minste dat verwacht kan worden dat u nog zou weten wanneer u kandidaat was voor het House of Representatives. Bovendien wordt er nog gewezen op het feit dat u nog later in het onderhoud volgende verklaring deed toen u nogmaals werd gevraagd in welk jaar u precies had deelgenomen aan de verkiezingen: “waaraan ik deelnam. 2015. Nee, ok, het is niet 2015. Het is 2019. 2015 was voor de Goodluck Jonathan campagne” (NPO, p. 21). Het feit dat u tijdens het onderhoud bewust verborgen wilde houden wanneer u precies kandidaat getuigt opnieuw van bewuste misleiding van de asielautoriteiten.

Wanneer men het manifest van de NAC bekijkt, blijkt bovendien dat de standpunten van de NAC onverenigbaar zijn met een lidmaatschap bij IPOB. Immers valt te lezen in het manifest dat de NAC gelooft in de eenheid van de natie Nigeria, dat ze geloven in het vredevol samenwonen van de verschillende etnische groepen, stammen en talen om zo de natie Nigeria te maken en dat Nigerianen eerst en voor Nigerianen zijn door nationaal bewustzijn en betrokkenheid (zie administratief dossier). Dit staat haaks op wat IPOB nastreeft, namelijk de onafhankelijkheid van de staat Biafra (zie administratief dossier). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat de visies van beide organisaties eigenlijk lijnrecht tegenover elkaar staan, stelde u dat in het manifest van de NAC wordt beloofd dat het land zal geherstructureerd worden en dat ze bij de IPOB vragen om het systeem te veranderen zodat Biafranen hun zaken kunnen doen (NPO, p. 21). Dit klopt echter niet, daar IPOB wel degelijk secessie van Nigeria eist, geen herstructurering – het staat bovendien haaks op wat u eerder in het onderhoud verklaarde, namelijk dat u vrijheid en onafhankelijkheid wilde voor de Biafranen (NPO, pp. 13; 16). Uit deze poging om de visies te verenigen blijkt nogmaals dat u de Belgische asielinstanties wilde misleiden. Bovendien haalt uw lidmaatschap bij de NAC en uw kandidaatstelling voor het House of Representatives ook bij voorbaat uw lidmaatschap bij de IPOB onderuit, daar het niet geloofwaardig is dat u zulke tegenstrijdige visies allebei zou ondersteunen.

Verder wordt er op gewezen dat IPOB sinds 2017 wordt geclassificeerd als terroristische organisatie door de federale overheid van Nigeria (zie administratief dossier). Naast het feit dat het dus al vreemd zou zijn dat u als voorvechter voor onafhankelijkheid van Biafra zou streven naar een politiek ambt binnen de federale overheid van Nigeria, zou u zichzelf nadrukkelijk in het vizier van ordediensten plaatsen door als gekend IPOB-lid – u was al vier jaar lid en ging in het openbaar naar manifestaties (zie NPO, p. 13) – een openbaar ambt na te streven. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u als IPOB-lid een openbaar ambt zou nastreven – gezien u dit wel deed wordt de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij de IPOB nog verder ondermijnd.

Bovendien bleek uw vermeende IPOB-lidmaatschap ook uit verdere verklaringen niet geloofwaardig.

Immers bleek dat de kennis die u tentoonspreidde ten aanzien van de Biafraanse zaak niet in overeenstemming is met wat verwacht kan worden van iemand die zeven jaar bij een Biafraanse afscheidsbeweging – IPOB aangesloten was en bovendien meer dan twee jaar publiciteitssecretaris was voor een unit van 142 leden.

Zo werd u tijdens uw persoonlijke onderhoud met een medewerker van het CGVS gevraagd hoe de vlag van Biafra eruit zag. U antwoordde: “er is zwart, er is geel, er is rood en dan is er een maan in het center. In groen” (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar herhaalde wat u gezegd had, ter bevestiging, waarop u nu stelde: “zwart, geel, rood en een groene maan in het center” (NPO, p. 15). Dit antwoord verbaast, daar de vlag van Biafra rood, zwart, geel is met een gele halve zon in het midden (zie administratief dossier). Van iemand die daadwerkelijk in het lokale leiderschap zit van een groep die strijdt voor de onafhankelijkheid van zijn land kan op zijn minst verwacht worden dat deze weet hoe de vlag van het land waarvoor hij strijd levert er eigenlijk uitziet. Verder wist u op 2 juni ook niet meer dat de Onafhankelijkheidsdag van Biafra – de dag waarop de onafhankelijkheid van de republiek van Biafra werd uitgeroepen – op 30 mei was (NPO, p. 15). Nochtans wordt dit – zeker door IPOB-aanhangers – jaarlijks gevierd onder de noemer Biafra Day (zie administratief dossier). Het feit dat u dit niet wist is des te frappanter gezien u publiciteitssecretaris was voor minstens twee jaar en dus minstens twee keer moest geholpen hebben met de festiviteiten. Het feit dat u zulke basale kennis ontbeerde betreffende de Biafraanse zaak – ondanks uw beweerde langdurig lidmaatschap en positie als publiciteitssecretaris – ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij IPOB en uw activiteiten voor hen.

Verder legde u ook vage verklaringen af betreffende uw eigen activiteiten voor IPOB.

Zo kende u eigenlijk heel weinig van de organisatie en zijn medewerkers ondanks het feit dat u zeven jaar lid was, waarvan vier jaar in opleiding en meer dan twee jaar als deel van het lokale leiderschap. Zo wordt gewezen op het feit dat u van uw coördinator, de man waarmee u erg nauw samenwerkte en die bovendien de reden was waarom u initieel toetrad tot de organisatie (NPO, p. 13), enkel wist dat hij Mr. G. heette (NPO, pp. 11; 13). Verder had u ook geen idee wanneer u precies werd benoemd tot publiciteitssecretaris (NPO, p. 14). Het feit dat u geen idee had wanneer u nu exact de positie innam die ervoor heeft gezorgd dat u uiteindelijk vervolgd werd en het feit dat u van de man die u inlijfde, begeleidde en uit Nigeria hielp vertrekken enkel een bijnaam kende komt niet doorleefd over en haalt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij IPOB en uw activiteiten bij hen verder onderuit. U heeft dan ook niet weten te overtuigen dat u daadwerkelijk aanhanger bent van de IPOB, laat staan lid of zelfs partijsecretaris. Daar het niet geloofwaardig is dat u een aanhanger bent van de IPOB, is het ook niet geloofwaardig dat u activiteiten voor hen uitvoerde die ervoor zorgden dat het Nigeriaanse leger en de politie u zouden vervolgen en bij terugkeer nog steeds zouden vervolgen. Bijgevolg blijkt uw vrees bij terugkeer ook niet geloofwaardig.

Verder mag er gewezen worden op de tegenstrijdigheden tussen de verschillende verklaringen die u aflegde tegenover de verschillende Belgische instanties waarmee u in contact kwam betreffende uw redenen voor vertrek uit Nigeria.

Zo verklaarde u voor de luchtvaartpolitie toen u een VIB indiende (zie verslag aanvraag internationale bescherming, relaas betrokkene) dat uw leven in gevaar was in Nigeria en dat uw ouders en echtgenote reeds om het leven werden gebracht. In de vragenlijst voor het CGVS maakte u echter geen enkele melding meer van de moord op uw ouders en echtgenote, wel stelde u hier dat het leger u wou vermoorden omdat u lid was van de IPOB. Ook tijdens het persoonlijke onderhoud met de medewerker van het CGVS maakte u hier geen melding van. U verklaarde dat zowel uw ouders als uw echtgenote ruim voor uw vertrek uit Nigeria door natuurlijke oorzaken waren overleden – uw vader in 2001/2002, uw moeder in

2013 en uw vrouw in 2017. Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelde u initieel dat u zo nerveus was en zoveel schrik had om vermoord te worden dat u dit zei om de luchtvaartpolitie te kalmeren, ze tevreden te stellen. Vervolgens stelde u ook dat u een correctie wilde aanbrengen: "ik denk dat ik zei dat mijn vader en moeder al dood waren, niet dat ze vermoord werden. Ik zei dat ik mijn moeder, mijn vader, mijn vrouw verloren was en enkele kinderen. Laten we het zo stellen" (NPO, p. 14-15). Toen de dossierbehandelaar verder vroeg waarom u niet gewoon de waarheid vertelde, gezien ze dan ook geluisterd zouden hebben, stelde u dat het personeel niet naar u wilde luisteren. Het feit dat u nu plots stelde dat u daar andere zaken vertelde alsook dat ze niet naar u wilden luisteren blijken geen afdoende verklaringen voor de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, des te meer gezien u in uw correctie – die u in hypothetische termen vatte – er plots ook nog bijhaalde dat u toen had gesteld dat er ook enkele kinderen waren overleden, waar u op geen enkel ander moment melding van maakte. Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat u maar wat aan het gissen was, wat een verdere negatieve indicatie is voor uw vertrek.

Uit al het bovenstaande blijkt dat u over de gehele lijn misleidende en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd voor de Belgische autoriteiten. Bijgevolg wordt er geen enkele geloofwaardigheid aan uw relaas.

Er kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor het Nigeriaanse leger en de politie omwille van uw activiteiten voor IPOB.

Wat betreft de documenten die u voorlegde – vier foto's van een vermoord soldatenkoppel en dertien links naar filmpjes op facebook – kan er vastgesteld worden dat u persoonlijk stelde dat er twee of drie facebook links persoonlijk aan u kunnen gekoppeld worden. Zo zouden er kogelgaten in een hek te zien zijn en het hotel en de kerk waar u aangevallen werd (NPO, p. 20). De foto's van enkele onbekende onthoofde mensen en een bundel linken naar Facebook waarvan u stelt dat er slechts twee tot drie een link met uw verhaal zouden hebben en u louter stelt dat er kogelgaten, een hotel en een kerk op te zien zouden zijn, zijn dan ook niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Er werd voorheen al gesteld dat het niet geloofwaardig was dat u lid was van de IPOB en bijgevolg dat het niet geloofwaardig was dat u om deze reden werd vervolgd. Bovendien valt er op geen enkele manier af te leiden uit deze filmpjes dat u de vervolging wél zou ondergaan hebben.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Imo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

2.2. Verzoeker vangt zijn betoog aan met een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing en een overzicht van de aangevoerde bepalingen en beginselen. In dit kader stelt hij onder meer dat het verbod van willekeur *“betekent dat het CGVS de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit”*. Hij voert verder een theoretisch betoog over de vereiste van een *“gegronde vrees voor vervolging”*, over de toekenning van de status van subsidiaire bescherming, over de begrippen *“zwaarwegende gronden”* en *“reëel risico”* uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, over de oorzaak van de vervolging, het voordeel van de twijfel, de bewijslast in asielzaken en de voorwaarden om een asielaanvraag geloofwaardig te bevinden, de omkering van de bewijslast volgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, alsook over de actieve samenwerkingsplicht en de onderzoeksplicht die op het commissariaat-generaal rust.

In dit kader stelt verzoeker, specifiek inzake zijn situatie, dat het commissariaat ten onrechte voorhoudt dat hij een misleidend beeld verschaftte over zijn lidmaatschap bij de NAC en de IPOB en dat hij duidelijk aangeeft waarom hij Nigeria diende te verlaten.

De aanhangigheid bij zowel de NAC als de IPOB is volgens hem niet noodzakelijk tegenstrijdig, maar ligt inderdaad gevoelig, hetgeen dan ook een reden uitmaakt om Nigeria te verlaten.

Verder hekelt verzoeker dat de geloofwaardigheid van zijn relaas in eerste instantie wordt afgerekend op punten die los staan van de mogelijke vervolging. Zo kan hem niet worden verweten dat hij niet van alle aspecten of minder belangrijke details op de hoogte is. Het commissariaat-generaal miskent bovendien de bewijskracht van de talrijke documenten die hij aanbracht en baseert haar geheel falende motivering op details die niet determinerend zijn bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Zo kunnen de discrepanties tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat bij het commissariaat-generaal, die niet van aard zijn enig doorslaggevend effect te hebben op het verzoek, niet worden weerhouden bij de beoordeling van het gegrond karakter ervan.

Verzoeker betoogt voorts dat hij gedurende zijn gehoren geen bijstand heeft kunnen genieten van een tolk. Er wordt volgens hem volledig voorbijgegaan aan het feit dat zijn Nigeriaans Engels een grondige studie van dat accent en woordenschat met zich meebrengt. Dergelijke taalvaardigheid en expertise heeft een *protection officer* van het commissariaat-generaal niet. Dat er geen tolk Engels met bijzondere onderlegdheid in het Nigeriaans Engels werd voorzien door het commissariaat-generaal berokkent middels de bestreden beslissing een nadeel aan verzoeker en terwijl hem, gelet op de afwezigheid van een tolk, net het voordeel van de twijfel dient te worden geboden. Volgens verzoeker dient zijn zaak bijgevolg minstens terug naar het commissariaat-generaal te worden gezonden, waarbij hij zijn gehoor opnieuw kan afleggen in aanwezigheid van een tolk die een expert is in het Nigeriaans Engels.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat hij zou worden vervolgd – *quod non* –, dan blijkt volgens verzoeker uit de informatie die hij aangeeft op zijn minst dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn. Nog volgens het verzoekschrift had het commissariaat-generaal alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om andere nodige bewijzen te verzamelen, doch uit de bestreden beslissing blijkt dat het die inspanning niet heeft geleverd.

Verzoeker geeft vervolgens de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet weer en stelt *in casu* dat, voor zover er zou kunnen worden van uitgegaan – *quod non* – dat hij geen afdoende bewijselementen kon voorleggen, zijn asielaanvraag als geloofwaardig dient te worden bevonden aangezien hij aan deze volwaarden voldoet.

Hij hekelt het feit dat het commissariaat-generaal zijn asielrelaas als ongeloofwaardig afdoet en stelt dat hij een gegronde vrees voor de overheid in zijn land van herkomst heeft, hetgeen de reden vormt van zijn vertrek uit Nigeria. Indien hij terug zou moeten keren naar Nigeria, geeft verzoeker aan dat hij aldaar gevisieerd zal worden door de autoriteiten.

Nog luidens het verzoekschrift is er, in tegenstelling tot wat het commissariaat-generaal wil laten geloven, bovendien wel degelijk een aanzienlijk risico op blootstelling aan geweld in Nigeria, dat bovendien op ieder moment nog verder kan escaleren. Dit wordt volgens verzoeker niet alleen onderschreven door de objectieve informatie waarnaar, zo hij stelt, hoger verwezen wordt maar tevens door de FOD Buitenlandse Zaken, waarvan hij informatie met betrekking tot Nigeria citeert. Hieruit moet volgens verzoeker blijken dat hij bij terugkeer naar Nigeria en een toestand zal terechtkomen die een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Er werd bovendien niet nagegaan in welke toestand verzoeker, als afgewezen asielzoeker, zou terechtkomen, in het bijzonder gelet op zijn afwezigheid en ook niet hoe hij in die hoedanigheid zou worden behandeld.

Hij besluit dat de vaststellingen door het commissariaat-generaal niet van die aard zijn dat zijn geloofwaardigheid in vraag kon worden gesteld, dat hij wel degelijk overtuigt dat hij de terugkeer naar zijn land van herkomst dient te vrezen en dat hij bijgevolg aantoonde dat hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft en/of een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg steunt de bestreden beslissing volgens hem niet op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam. Verzoeker is van mening dat het commissariaat-generaal tenminste onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de concrete mogelijkheid voor verzoeker om zich te hervestigen in Nigeria en aldaar een menswaardig leven te leiden.

Verzoeker vraagt op basis van hetgeen voorafgaat de Raad voor Vreemdelingebevestigingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In nog meer ondergeschikte orde verzoekt verzoeker de Raad de beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal, waarbij het volledige gehoor opnieuw dient te worden gedaan, met bijstand van een tolk Engels met een bijzondere expertise en ervaring in het Nigeriaans Engels en de vorige gehoren buiten beschouwing dienen te worden gelaten.

3. Beoordeling

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme

status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook, niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.1. Doorheen zijn verklaringen uit verzoeker de vrees dat hij bij een terugkeer naar Nigeria zal worden vervolgd door het Nigeriaanse leger, dan wel door de Nigeriaanse politie, omwille van zijn activiteiten voor de IPOB en het NAC. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

3.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat er geen enkele geloofwaardigheid aan zijn relaas kan worden gehecht en hij dan ook niet wist te overtuigen dat hij zijn land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van een vrees voor het Nigeriaanse leger en de politie omwille van zijn activiteiten voor de IPOB:

(i) ondanks dat hij herhaaldelijk de kans kreeg, wilde verzoeker absoluut geen zicht bieden op zijn lidmaatschap bij de NAC en zijn activiteiten hiervoor en heeft hij bewust geprobeerd dit verborgen te houden en aldus bewust de asielautoriteiten te willen misleiden;

(ii) verzoekers lidmaatschap bij de NAC en zijn kandidaatstelling voor het *House of Representatives* haalt bij voorbaat zijn lidmaatschap bij de IPOB onderuit, daar het niet geloofwaardig is dat hij de manifest tegenstrijdige visies van zowel NAC als IPOB zou ondersteunen;

(iii) verzoeker heeft niet weten te overtuigen dat hij een daadwerkelijk aanhanger is van de IPOB, laat staan lid of partijsecretaris. Zo bleek zijn kennis ten aanzien van de Biafraanse zaak (inzake de vlag en de *Biafra Day*) niet in overeenstemming met wat verwacht kan worden van iemand die zeven bij een Biafraanse afscheidsbeweging – IPOB – aangesloten was en bovendien meer dan twee jaar publiciteitssecretaris was voor een unit van 142 leden. Verder legde hij ook vage verklaringen af betreffende de eigen activiteiten voor de IPOB en kende hij eigenlijk heel weinig van de organisatie en zijn medewerkers;

(iv) daar het niet aannemelijk is dat verzoeker een aanhanger is van de IPOB, is het ook niet geloofwaardig dat hij activiteiten voor hen uitvoerde die ervoor zorgden dat het Nigeriaanse leger en de politie hem zouden vervolgen en bij terugkeer nog steeds zouden vervolgen. Bijgevolg lijkt zijn vrees bij terugkeer ook niet geloofwaardig;

(v) verder zijn er tegenstrijdigheden te ontwaren tussen verzoekers verschillende verklaringen betreffende zijn redenen voor vertrek uit Nigeria;

(vi) de neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, zoals wordt toegelicht.

In voorliggend verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht internationale bescherming wordt geweigerd, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter manifest in gebreke blijft, zoals hierna zal blijken.

3.3.3. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker bewust heeft geprobeerd om zijn lidmaatschap bij de NAC en zijn kandidaatstelling voor het *House of Representatives* verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties, dat een lidmaatschap van zowel de NAC als de IBOP niet aannemelijk is daar de beide visies lijnrecht tegenover elkaar staan, dat verzoekers lidmaatschap bij de IPOB niet geloofwaardig is, dat zijn vrees voor vervolging omwille van activiteiten voor de IBOP dan ook niet geloofwaardig is, dat zijn vrees bij terugkeer ook niet geloofwaardig is en dat er tegenstrijdigheden zitten tussen de opeenvolgende verklaringen voor wat betreft de redenen voor vertrek uit Nigeria. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Er wordt gewezen op het feit dat u ondanks het feit dat u herhaaldelijk de kans kreeg absoluut geen zicht wilde bieden op uw lidmaatschap bij de NAC en uw activiteiten voor hen.

Toen u in de vragenlijst van het CGVS de vraag gesteld werd of u actief was in een organisatie (of vereniging, partij), ga u weliswaar aan van wél, maar u sprak louter over de organisatie IPOB. U gaf aan dat u gedurende twee jaar organisator en publiciteitssecretaris was van uw eenheid en u daarvoor gedurende zeven maanden gewoon lid was (vragenlijst CGVS, dd. 13/5/2022, vraag 3.3). Op geen enkel moment sprak u over het feit dat u in 2019 kandidaat was voor de politieke partij NAC om de Local Government Area van Isiala Mbano te vertegenwoordigen in het House of Representatives (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijke onderhoud met de medewerker van het CGVS werd u tot tweemaal toe gevraagd wat u in uw vrije tijd deed, als u niet aan het werken was. U stelde dat u evangelist was in uw kerk en dat u daarnaast ook nog ging voetballen en ook andere sporten deed zoals tennis (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 11). Nadat u later tijdens het onderhoud dan wel plots stelde ook lid en publiciteitssecretaris geweest te zijn bij IPOB, werd u gevraagd of u ooit aan andere vormen van activisme deed voor u lid werd van IPOB. U stelde van niet (NPO, p. 13). Nog later tijdens dit onderhoud werd u door de medewerker van het CGVS geconfronteerd met een lijst van kandidaten van de Independent National Electoral Commission voor het House of Representatives uit 2019 waarop u vermeld staat als kandidaat voor NAC om de Local Government Area van Isiala Mbano te vertegenwoordigen in het House of Representatives (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om dit uit te leggen, vroeg u zich af hoe het CGVS dit gevonden had en stelde u dat u inderdaad ooit een lid was van de politieke partij NAC en zelfs partijsecretaris was geweest voor deze partij in Imo State. U gaf toe dat u zich verkiesbaar had gesteld als kandidaat voor het House of Representatives. Toen u werd gevraagd wanneer het precies was dat u hieraan heeft deelgenomen stelde u: “het was ofwel 2011 of 2015. Ik hoop dat ik het juist heb. Of nee het is niet 2011. Het is naar 2015, de verkiezing” (NPO, p. 20). Toen u werd gevraagd waarom u niet eerder vertelde over uw affiliatie met de NAC stelde u dat u niet eerder werd gevraagd wat uw politieke interesse was voor u lid werd van de IPOB. Toen u er op werd gewezen dat u eerder expliciet werd gevraagd of u aan een andere vorm van activisme deed voor u een lid van IPOB werd, was uw antwoord nietszeggend: “activisme, ah ok, ik dacht dat u

actievoeren bedoelde, ik wist niet dat dit ook over politiek ging" (NPO, p. 20). Deze uitleg weet echter niet te overtuigen. Bijgevolg kan er dan ook gesteld worden dat u bewust heeft geprobeerd om uw lidmaatschap en activiteiten voor de NAC verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. Dit wordt versterkt door het feit dat u initieel twijfelde wanneer u precies kandidaat was geweest voor het House of Representatives – 2011 of 2015. Nochtans is het minste dat verwacht kan worden dat u nog zou weten wanneer u kandidaat was voor het House of Representatives. Bovendien wordt er nog gewezen op het feit dat u nog later in het onderhoud volgende verklaring deed toen u nogmaals werd gevraagd in welk jaar u precies had deelgenomen aan de verkiezingen: "waaraan ik deelnam. 2015. Nee, ok, het is niet 2015. Het is 2019. 2015 was voor de Goodluck Jonathan campagne" (NPO, p. 21). Het feit dat u tijdens het onderhoud bewust verborgen wilde houden wanneer u precies kandidaat getuigt opnieuw van bewuste misleiding van de asielautoriteiten.

Wanneer men het manifest van de NAC bekijkt, blijkt bovendien dat de standpunten van de NAC onverenigbaar zijn met een lidmaatschap bij IPOB. Immers valt te lezen in het manifest dat de NAC gelooft in de eenheid van de natie Nigeria, dat ze geloven in het vredevol samenwonen van de verschillende etnische groepen, stammen en talen om zo de natie Nigeria te maken en dat Nigerianen eerst en voor Nigerianen zijn door nationaal bewustzijn en betrokkenheid (zie administratief dossier). Dit staat haaks op wat IPOB nastreeft, namelijk de onafhankelijkheid van de staat Biafra (zie administratief dossier). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat de visies van beide organisaties eigenlijk lijnrecht tegenover elkaar staan, stelde u dat in het manifest van de NAC wordt beloofd dat het land zal geherstructureerd worden en dat ze bij de IPOB vragen om het systeem te veranderen zodat Biafranen hun zaken kunnen doen (NPO, p. 21). Dit klopt echter niet, daar IPOB wel degelijk secessie van Nigeria eist, geen herstructurering – het staat bovendien haaks op wat u eerder in het onderhoud verklaarde, namelijk dat u vrijheid en onafhankelijkheid wilde voor de Biafranen (NPO, pp. 13; 16). Uit deze poging om de visies te verenigen blijkt nogmaals dat u de Belgische asielinstanties wilde misleiden. Bovendien haalt uw lidmaatschap bij de NAC en uw kandidaatstelling voor het House of Representatives ook bij voorbaat uw lidmaatschap bij de IPOB onderuit, daar het niet geloofwaardig is dat u zulke tegenstrijdige visies allebei zou ondersteunen.

Verder wordt er op gewezen dat IPOB sinds 2017 wordt geclassificeerd als terroristische organisatie door de federale overheid van Nigeria (zie administratief dossier). Naast het feit dat het dus al vreemd zou zijn dat u als voorvechter voor onafhankelijkheid van Biafra zou streven naar een politiek ambt binnen de federale overheid van Nigeria, zou u zichzelf nadrukkelijk in het vizier van ordediensten plaatsen door als gekend IPOB-lid – u was al vier jaar lid en ging in het openbaar naar manifestaties (zie NPO, p. 13) – een openbaar ambt na te streven. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u als IPOB-lid een openbaar ambt zou nastreven – gezien u dit wel deed wordt de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij de IPOB nog verder ondermijnd.

Bovendien bleek uw vermeende IPOB-lidmaatschap ook uit verdere verklaringen niet geloofwaardig.

Immers bleek dat de kennis die u tentoonspreidde ten aanzien van de Biafraanse zaak niet in overeenstemming is met wat verwacht kan worden van iemand die zeven jaar bij een Biafraanse afscheidingsbeweging – IPOB aangesloten was en bovendien meer dan twee jaar publiciteitssecretaris was voor een unit van 142 leden.

Zo werd u tijdens uw persoonlijke onderhoud met een medewerker van het CGVS gevraagd hoe de vlag van Biafra eruit zag. U antwoordde: "er is zwart, er is geel, er is rood en dan is er een maan in het center. In groen" (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar herhaalde wat u gezegd had, ter bevestiging, waarop u nu stelde: "zwart, geel, rood en een groene maan in het center" (NPO, p. 15). Dit antwoord verbaast, daar de vlag van Biafra rood, zwart, geel is met een gele halve zon in het midden (zie administratief dossier). Van iemand die daadwerkelijk in het lokale leiderschap zit van een groep die strijdt voor de onafhankelijkheid van zijn land kan op zijn minst verwacht worden dat deze weet hoe de vlag van het land waarvoor hij strijd levert er eigenlijk uitziet. Verder wist u op 2 juni ook niet meer dat de Onafhankelijkheidsdag van Biafra – de dag waarop de onafhankelijkheid van de republiek van Biafra werd uitgeroepen – op 30 mei was (NPO, p. 15). Nochtans wordt dit – zeker door IPOB-aanhangers – jaarlijks gevierd onder de noemer Biafra Day (zie administratief dossier). Het feit dat u dit niet wist is des te frappanter gezien u publiciteitssecretaris was voor minstens twee jaar en dus minstens twee keer moest geholpen hebben met de festiviteiten. Het feit dat u zulke basale kennis ontbeerde betreffende de Biafraanse zaak – ondanks uw beweerde langdurig lidmaatschap en positie als publiciteitssecretaris – ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij IPOB en uw activiteiten voor hen.

Verder legde u ook vage verklaringen af betreffende uw eigen activiteiten voor IPOB.

Zo kende u eigenlijk heel weinig van de organisatie en zijn medewerkers ondanks het feit dat u zeven jaar lid was, waarvan vier jaar in opleiding en meer dan twee jaar als deel van het lokale leiderschap. Zo wordt gewezen op het feit dat u van uw coördinator, de man waarmee u erg nauw samenwerkte en die bovendien de reden was waarom u initieel toetrad tot de organisatie (NPO, p. 13), enkel wist dat hij Mr. G. heette (NPO, pp. 11; 13). Verder had u ook geen idee wanneer u precies werd benoemd tot publiciteitssecretaris (NPO, p. 14). Het feit dat u geen idee had wanneer u nu exact de positie innam die ervoor heeft gezorgd dat u uiteindelijk vervolgd werd en het feit dat u van de man die u inlijfde, begeleidde en uit Nigeria hielp vertrekken enkel een bijnaam kende komt niet doorleefd over en haalt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij IPOB en uw activiteiten bij hen verder onderuit.

U heeft dan ook niet weten te overtuigen dat u daadwerkelijk aanhanger bent van de IPOB, laat staan lid of zelfs partijsecretaris. Daar het niet geloofwaardig is dat u een aanhanger bent van de IPOB, is het ook niet geloofwaardig dat u activiteiten voor hen uitvoerde die ervoor zorgden dat het Nigeriaanse leger en de politie u zouden vervolgen en bij terugkeer nog steeds zouden vervolgen. Bijgevolg blijkt uw vrees bij terugkeer ook niet geloofwaardig.

Verder mag er gewezen worden op de tegenstrijdigheden tussen de verschillende verklaringen die u aflegde tegenover de verschillende Belgische instanties waarmee u in contact kwam betreffende uw redenen voor vertrek uit Nigeria.

Zo verklaarde u voor de luchtvaartpolitie toen u een VIB indiende (zie verslag aanvraag internationale bescherming, relaas betrokkene) dat uw leven in gevaar was in Nigeria en dat uw ouders en echtgenote reeds om het leven werden gebracht. In de vragenlijst voor het CGVS maakte u echter geen enkele melding meer van de moord op uw ouders en echtgenote, wel stelde u hier dat het leger u wou vermoorden omdat u lid was van de IPOB. Ook tijdens het persoonlijke onderhoud met de medewerker van het CGVS maakte u hier geen melding van. U verklaarde dat zowel uw ouders als uw echtgenote ruim voor uw vertrek uit Nigeria door natuurlijke oorzaken waren overleden – uw vader in 2001/2002, uw moeder in 2013 en uw vrouw in 2017. Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelde u initieel dat u zo nerveus was en zoveel schrik had om vermoord te worden dat u dit zei om de luchtvaartpolitie te kalmeren, ze tevreden te stellen. Vervolgens stelde u ook dat u een correctie wilde aanbrengen: “ik denk dat ik zei dat mijn vader en moeder al dood waren, niet dat ze vermoord werden. Ik zei dat ik mijn moeder, mijn vader, mijn vrouw verloren was en enkele kinderen. Laten we het zo stellen” (NPO, p. 14-15). Toen de dossierbehandelaar verder vroeg waarom u niet gewoon de waarheid vertelde, gezien ze dan ook geluisterd zouden hebben, stelde u dat het personeel niet naar u wilde luisteren. Het feit dat u nu plots stelde dat u daar andere zaken vertelde alsook dat ze niet naar u wilden luisteren blijken geen afdoende verklaringen voor de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, des te meer gezien u in uw correctie – die u in hypothetische termen vatte – er plots ook nog bijhaalde dat u toen had gesteld dat er ook enkele kinderen waren overleden, waar u op geen enkel ander moment melding van maakte. Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat u maar wat aan het gissen was, wat een verdere negatieve indicatie is voor uw vertrek.

Uit al het bovenstaande blijkt dat u over de gehele lijn misleidende en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd voor de Belgische autoriteiten. Bijgevolg wordt er geen enkele geloofwaardigheid aan uw relaas.

Er kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor het Nigeriaanse leger en de politie omwille van uw activiteiten voor IPOB.”

Blijkens een lezing van het verzoekschrift, voert verzoeker ter weerlegging van deze draagkrachtige en in het administratief dossier steun vindende motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel vergenoegt hij zich ertoe tot het geven van algemene beschouwingen, de motieven en de gevolgtrekkingen van het commissariaat-generaal eenvoudigweg te ontkennen en tegen te spreken, tot het maken van verwijten naar het commissariaat-generaal en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. De hiervoor weergegeven pertinente vaststellingen betreffen allerminst details en hebben betrekking op de kern van het voorgehouden, ongeloofwaardig relaas. Verzoeker slaagt er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, waaruit de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag op aperte wijze blijkt, te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

3.3.4. Waar verzoeker hekelt dat hij tijdens zijn gehoren geen bijstand heeft kunnen genieten van een tolk en dat er volledig voorbij wordt gegaan aan het feit dat zijn Nigeriaans Engels een grondige studie van dat accent en woordenschat met zich meebrengt en dat een *protection officer* van het commissariaat-generaal dergelijke taalvaardigheid en expertise niet heeft, merkt de Raad op dat verzoeker voor het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal niet specifiek om een tolk "Nigeriaans Engels" gevraagd heeft, maar louter om een tolk "Engels". Ook werden er tijdens het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen hieromtrent gemaakt. Uit nazicht in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn verklaringen kon afleggen en er zich geen communicatie- en/of vertaalproblemen hebben voorgedaan met de *protection officer* die het gehoor afnam in de Engelse taal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de *protection officer* begreep en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Verzoeker gaf gedurende het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment aan dat hij de *protection officer* niet begreep en verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij alle vragen had begrepen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Voorts formuleerde noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond, enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Indien verzoeker taalproblemen ondervond, wijst de Raad er op dat het zijn verantwoordelijkheid is om dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie aan te duiden en te corrigeren, wat hij aldus niet gedaan heeft. Verzoeker licht bovendien ook in zijn verzoekschrift of ter terechtzitting nergens concreet toe welke nuances in zijn verklaringen verkeerd zouden zijn weergegeven, laat staan in welke mate deze nuances een concrete weerslag hadden op het aangevoerde feitenrelaas of de bestreden motivering. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat er problemen waren met de communicatie tijdens het persoonlijk onderhoud of dat het voorzien van een tolk Engels met bijzondere onderlegdheid in het Nigeriaans Engels van invloed had kunnen zijn op de weergave van zijn gezegden en hoe dit de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin had kunnen ombuigen. Het is aan verzoeker om *in concreto* aan te wijzen wat er mogelijk verkeerd vertaald werd en welke invloed dit op de bestreden beslissing kan hebben gehad. Verzoekers opmerking is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd.

3.3.5. Waar verzoeker de verwerende partij verwijt dat hij niet heeft nagegaan dat verzoeker, ook als afgewezen asielzoeker, geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, dient opgemerkt dat verzoeker dienaangaande geen concrete elementen aanvoert. Het in het verzoekschrift geciteerde reisadvies is gericht op toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij vreest door de Nigeriaanse politie dan het Nigeriaans leger te worden vervolgd voor zijn activiteiten voor het NAC, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker nalaat dit te duiden. Daarenboven heeft verzoeker dit ook niet aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud.

3.3.7. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Verzoeker komt niet verder dan in het verzoekschrift boudweg te stellen dat het commissariaat-generaal de bewijskracht van deze documenten miskent, zonder dit in concreet te duiden. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker noch weerlegd, noch betwist worden, door de Raad overgenomen:

"Wat betreft de documenten die u voorlegde – vier foto's van een vermoord soldatenkoppel en dertien links naar filmpjes op facebook – kan er vastgesteld worden dat u persoonlijk stelde dat er twee of drie facebook links persoonlijk aan u kunnen gekoppeld worden. Zo zouden er kogelgaten in een hek te zien zijn en het hotel en de kerk waar u aangevallen werd (NPO, p. 20). De foto's van enkele onbekende onthoofde mensen en een bundel linken naar Facebook waarvan u stelt dat er slechts twee tot drie een link met uw verhaal zouden hebben en u louter stelt dat er kogelgaten, een hotel en een kerk op te zien zouden zijn, zijn dan ook niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Er werd voorheen al gesteld dat het niet geloofwaardig was dat u lid was van de IPOB en bijgevolg dat het niet geloofwaardig was dat u om deze reden werd vervolgd. Bovendien valt er op geen enkele manier af te leiden uit deze filmpjes dat u de vervolging wél zou ondergaan hebben."

3.3.8. Ter terechtzitting legt verzoeker uit dat hij de dag van het persoonlijk onderhoud een “*brain attack*” had, waardoor zij aan geheugenverlies leed. Omwille hiervan was hij mentaal niet voldoende alert om op bepaalde vragen van de *protection officer* adequaat te antwoorden. Dit verklaart volgens haar de incoherenties in zijn verklaringen, onder meer met betrekking tot zijn kennis van IPOB. Hij verwijst in dit verband specifiek naar de vlag en de onafhankelijkheidsdag van de Biafra.

In deze beperkt verzoeker zich tot een blote bewering die door geen enkel medisch document of ander document gestaafd wordt. Evenmin vindt dit grondslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Op geen enkel ogenblik tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker aangegeven dat zij op dat specifieke moment leed aan een “*brain attack*”.

Elk gehoorgesprek brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er, verzoekers blote beweringen dienaangaande buiten beschouwing gelaten, geen gegeven voorhanden om te besluiten dat stress of emoties verzoeker zouden hebben verhinderd de waarheid te vertellen en doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt daarentegen dat verzoeker in staat was om duidelijke verklaringen af te leggen. Verzoeker brengt overigens geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van zijn vluchtmotieven op een duidelijke, volwaardige en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Uit niets blijkt aldus dat verzoeker tijdens het uiteenzetten van zijn asielmotieven bij de luchtvaartpolitie of op de zetel van het (bij het CGVS) CGVS niet in staat zou zijn geweest om correcte, volledige en coherente verklaringen af te leggen. Bovendien heeft verzoekers gebrekkige kennis geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit zijn land van herkomst. Verder wordt opgemerkt dat verzoekers vermeende IPOB-lidmaatschap in de bestreden beslissing niet enkel betwist wordt omwille van verzoekers gebrekkige kennis over de vlag en Onafhankelijkheidsdag, maar vooral ook dat verzoeker vage verklaringen over zijn eigen activiteiten voor IPOB afgelegd heeft.

Voorts telt verzoeker tijdens de terechtzitting dat hij uit automatisme zich verkiesbaar had gesteld als kandidaat voor het House of Representative voor het NAC. In dit verband benadrukt de Raad dat de kern niet is dat hij deelgenomen heeft aan de verkiezingen, maar dat hij überhaupt zijn affiliatie met het NAC eerst verborgen heeft gehouden. Het is pas doordat de *protection officer* bijkomende vragen gesteld heeft dat verzoeker zijn banden met het NAC erkend heeft.

3.3.9. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het aanhalen van een vrees voor vervolging. Het louter poneren van een vrees voor vervolging volstaat evenwel niet om de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen en te besluiten dat zijn vrees reëel is. Het begrip ‘gegronde vrees’ houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond, alwaar verzoeker gelet op voorgaande bevindingen duidelijk in gebreke blijft. Op zich is het ook onvoldoende om naar de algemene situatie in Nigeria te verwijzen, zoals verzoeker ter terechtzitting doet.

3.3.10. De Raad herinnert er verder aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen, zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. *In casu* moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de verklaringen en elementen, aangebracht door verzoeker, met betrekking tot zijn beweerde problemen, en getoetst aan objectieve informatie. Verzoeker heeft echter geen geloofwaardige verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn beweerde problemen en de daaruit voortspruitend geopperde vrees voor vervolging. Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken.

3.3.11. Het betoog van verzoeker is allerminst dienstig gebleken om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten.

3.3.12. Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan.

3.3.13. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.14. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

3.4.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te

worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Imo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker brengt, met het in het verzoekschrift geciteerde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken, geen element aan ter ontkrachting van de motivering in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Imo State in de optiek van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij toont niet aan dat de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er in Imo State, het gebied waarvan verzoeker afkomstig is, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.4.4. Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig door het commissariaat-generaal werd gehoord in het transitcentrum van Steenokkerzeel. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Er is evenmin sprake van willekeur bij de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

3.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS